

Jestliže pak žal. úřad za tohoto stavu věci pokládal st-le za učitele, který je na dovolené s čekatelným, nelze tomuto závěru vytýkati ani odpor se spisy, ani neúplnost ani porušení podstatných forem řízení a jest tedy i soud podle § 6, odst. 1 svého zákona na tento skutkový předpoklad vázán. Byl-li však st-l na dovolené s čekatelným, nelze v mezích námitek stížnosti shora precisovaných, pokud se týče v tomto stadiu sporu přípustných, v nař. výroku žal. úřadu z 30. května 1921 shledati ani nezákonnost ani vadnost.

Proto bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1435.

Mimořádná opatření (příplatky na moučné výrobky): * Pod pojmem »podniků zahradnických« podle § 11 č. 1 nař. z 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n. dlužno rozuměti toliko zahradnictví takové, které zůstává v mezích zemědělské výroby (§ 4, posl. odst. opatření Stálého výboru z 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n.).

(Nález ze dne 21. června 1922 č. 8747.)

Věc: Jan N. a obec města Hory Kutné (adv. Dr. H. Stolz z Prahy) proti ministerstvu pro zásobování lidu v Praze (odbor. rada Dr. B. Novák) stran zaměstnavatelského příspěvku ku zlevnění mlýnských výrobků.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: — — — — —

Podle § 4, odst. 1 opatření Stálého výboru ze dne 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n. má zaměstnavatel za osoby podrobené nemocenskému pojištění zaplatiti za každou osobu a pojišťovací den 1 Kč. Dle posl. odst. tohoto §u jsou z počtu těchto osob vyjmuti zaměstnanci v podnicích zemědělských, kteří nejsou činní v lesním hospodářství. § 11 prov. nař. ze dne 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n. vysvětluje, že příspěvky zaměstnavatelů se nepředpisují za síly zaměstnané výhradně při polním hospodářství včetně podniků zahradnických a vinic. Jakkoliv tu zákon podniky zahradnické uvádí bez bližšího rozlišování, nelze přece stížnostem dáti za pravdu, že by každé zahradnictví spadalo do podniků zemědělských, používajících osvobození od placení zaměstnavatelského příspěvku.

Zákonodárce zamýšlel stanovit osvobození pro zemědělskou výrobu, jak jasně řekl v § 4 opatření Stálého výboru a pojav v prováděcím nařízení do této zemědělské výroby také zahradnictví, dal tím zřejmě na jevo, že míní tím toliko zahradnictví takové, které zůstává v mezích zemědělské výroby. Stejně jako dle čl. V. vyhl. pat. k živn. řádu ze dne 20. prosince 1859 č. 227 ř. z. z., působnosti živnostenského řádu vyňata jest produkce zemědělská a při ní jako živnost vedlejší provozované zpracování vlastních výrobků, ale výjimku tu nelze vztahovati na podnikání obchodní, protože to přesahuje původní produkci zemědělskou a nabývá charakteru živnosti po rozumu živnostenského řádu, tak dlužno též vykládati výjimku stanovenou v § 11 vlád. nař. ze dne 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n. Dle toho jest jen takové zahradnictví zahrnouti pod pojem zemědělské výroby, které není živností a nespravuje se tudíž před-

pisy živnostenského řádu. Dle těchto předpisů dlužno pak jen takové zahradnictví pokládati za obchodní, které provozováno jest po živnostensku (čl. IV. vyhl. pat. k živn. řádu) a které se neobmezuje na prodej vlastních produktů, nýbrž si je také odjinud opatřuje za účelem dalšího zcizení ať ve formě spracované či nezměněné, což právě je charakterisuje na zahradnictví obchodní.

Není tudíž názor žal. úřadu, že k zahradnictví po rozumu § 11, odst. 3 č. 1 vlád. nař. ze dne 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n. nelze čítati obchodní zahradnictví, proti zákonu, a výtky stížnosti v tom směru činěné nejsou odůvodněné. Avšak důvodné jsou námitky st-lů, že žal. úřad prohlásil zahradnické podniky st-lů za obchodní, nemaje k tomu potřebného skutkového podkladu. Žal. úřad skutečně nevyšetřil za účasti stran a nezjistil skutkové okolnosti, ze kterých by se dalo bezpečně posouditi, jaké povahy jsou zahradnictví st-li provozovaná, zejména, mají-li známky obchodního zahradnictví. Ani v důvodech svého rozhodnutí neuvedl žal. úřad skutkový základ pro svůj výrok, že tu jde o zahradnictví obchodní, ani ve spisech správních není lze skutkovou podstatu pro tento výrok nevyhnutelnou shledati. Tato neúplnost podstaty musila vésti ke zrušení nař. rozhodnutí po rozumu odst. 2. § 6 zák. o ss.

Č. 1436.

Mimořádná opatření (příplatky na moučné výrobky): I. * Předpisu § 4 opatř. Stálého výboru z 25. srpna 1920 č. 494 sb. z. a n., resp. § 11 prov. nař. z 2. září 1920 č. 500 sb. z. a n., ukládajícímu zaměstnavateli podání důkazu, že určitý zaměstnanec bydlí a plně se stravuje v jeho domácnosti, je vyhověno, třebas i scházející potvrzení starostovo si opatřil úřad ex officio. — II. Právní věta jako u č. 1433 ad II. (dodatečné opravení chybného předpisu veřejné dávky dohlédacím úřadem.)

(Nález ze dne 21. června 1922 č. 8748.)

V ě c: David P. a spol. v K. H. proti ministerstvu pro zásobování lidu v Praze (odbor r. Dr. B. Novák) stran zaměstnavatelského příspěvku k ceně mouky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Okresní politická správa v Kutné Hoře, provedši šetření, rozhodla o žádostech st-lů, aby byli sprostěni povinnosti platiti za své zaměstnance 1 Kč denně, a osvobodila je od této povinnosti ohledně zaměstnanců, jichž osoby v každém usnesení byli jmenovány.

Nař. rozhodnutím zrušilo ministerstvo pro zásobování lidu všecka tato osvobození na základě svého práva dozorcího.

O stížnostech do tohoto rozhodnutí podaných uvažil nss toto:

Především jest se vypořádati s námitkou stížnosti Davida P., která upírá žal. úřadu právo, aby usnesení, jež nabylo formální právní moci, později z moci úřední změnil nebo zrušil. Námitku tu neshledal nss oprávněnou. — — — ¹⁾

Ve věci samé uvažil nss toto:

¹⁾ Odůvodnění se kryje s odůvodněním daným v nálezu č. 1433 adm.